

[Thestrup.]

investeringsforringelsens onde cirkel, og her bør vi undersøge og overveje de forslag, der er stillet af min gruppes formand, det ærede medlem hr. Aksel Møller.

Vi bør gennemføre det forslag, som banker og sparekasser har stillet om en skattefri opsparing bundet gennem 7 år.

Hermed kan jeg give mit partis tilsagn om en velvillig behandling af det foreliggende finanslovsforslag.

Bertel Dahlgaard: Behandlingen af finansloven har i alle disse efterkrigsår været omgivet med megen usikkerhed. Bedømmelsen af den økonomiske udvikling ude i verden har fra år til år været meget vanskelig, og da dansk økonomi og danske finanser er så uhyre afhængige af verdenspolitiske begivenheder, har enhver bedømmelse af den sandsynlige udvikling herhjemme måttet ske med mange forbehold.

I ganske særlig grad gør disse forhold sig gældende i år. Usikkerheden minder noget om den tid, hvor vi skulle skønne over de økonomiske forhold herhjemme i skyggen af Koreakrigens indvirken på økonomien. Man kan vist sige, at der i den nuværende situation er for mange ubekendte til, at sikre slutninger kan drages på mange af finanslovsforslagets områder. Det må derfor blive visse hovedsynspunkter, man må holde sig til.

Forinden jeg går ind på disse hovedsynspunkter, vil jeg gerne nævne et enkelt problem. Som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen anførte, er der på finanslovsforslaget ikke optaget noget beløb vedrørende foranstaltninger til sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn havn og Thyborøn kanal i henhold til loven af 1946, og man har undladt det med den begrundelse, at der endnu ikke er taget endelig stilling til omfanget af disse arbejder. Den diskussion, der i den sidste tid er ført mellem teknikere indbyrdes og mellem teknikere og videnskabsmænd om Thyborøns fremtid, tror jeg er genstand for levende opmærksomhed overalt i landet på grund af de store økonomiske og finansielle interesser, der knytter sig til sagen, og særlig er spørgsmålet jo af vital betydning for Thyborøn og for Limfjordssegnene i det hele taget, hvor man følger diskussionen med den største spænding. Be-

mærkningerne til finanslovsforslaget tager jeg som udtryk for, at vi står foran dybtgående overvejelser af spørgsmålet, foranlediget af de nye, men også divergerende synspunkter, den nævnte diskussion har fremkaldt, og hvor jo ikke mindst professor Lundgrens udtalelser til offentligheden synes at have åbnet helt nye perspektiver. Jeg vil gerne spørge den højtærede trafikminister, om han allerede på nuværende tidspunkt kan fremsætte udtalelser om sine overvejelser vedrørende sagen.

Jeg skal herefter vende mig til de almindelige betragtninger vedrørende finanslovsforslaget. Det naturlige udgangspunkt vil formentlig være 9 tal, som jeg nu skal nævne.

I finansåret 1955-56 var statens indtægter 4,7 milliarder kr. og de samlede drifts- og anlægsudgifter 4,1 milliard kr.; der var altså et overskud på ca. 600 mill. kr. For indeværende finansår regner finansministeren med, at indtægterne vil stige med ca. 200 mill. kr. til 4,9 milliard kr., medens udgifterne vil stige med godt 400 mill. kr. til 4,5 milliard kr.; overskuddet skulle derefter blive ca. 375 mill. kr. Det fremsatte finanslovsforslag for 1957-58 regner med en stigning i såvel indtægter som udgifter på 100 mill. kr. set i forhold til indeværende år, så indtægterne i det kommende finansår skulle blive 5 milliarder kr. og udgifterne 4,6 milliard kr., hvorved overskuddet skulle blive det samme som i år, nemlig ca. 375 mill. kr.

Det første, man hæfter sig ved i disse tal, er det meget betænkelige, at udgifterne i år ventes at ville stige med 400 mill. kr., medens der kun ventes en stigning i indtægterne på 200 mill. kr. Det vil sige, at staten i indeværende år øger sit nettoforbrug med 200 mill. kr., samtidig med at befolkningens købeevne er steget med nogle hundrede millioner kroner. Her møder vi den første grund til betænkelighed i dansk økonomis stilling. Jeg tror, der sjældent i en situation har ligget en så stærk opfordring for staten til at tvinge sit forbrug ned. Det er da også den reelle baggrund for det sidste års tale om besparelser. I sidste folketingsår understregede jeg gang på gang her i tinget og i finansudvalget, at nu måtte det blive alvor, og finansudvalget og finansministeren har haft